Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 73 (1073) ♦ Середа, 19 квітня 1995 року ♦ Ціна договірна

У Москві сіли за стіл переговорів. Гарно посидять – зостанеться лише п'ять відсотків проблем

Основною темою переговорів державних делегацій України й Росії, які розпочалися у Москві, стане обговорення проблем Чорноморського флоту.

Керівник української делегації. в. о. прем'єра України Євген Марчук заявив на пленарному засіданні Верховної Ради перед початком переговорів, що обидві сторони «можуть у цьому раунді суттєво, максимально просунутися в цій проблемі». На його думку, у тому разі, коли обидві сторони «добре попрацюють», можна буде вийти на «95-відсоткове розв'язання проблеми».

Керівник російської делегації, віцепрем'єр Росії Олег Сосковець зазначив, що російська сторона має намір повернутися до двох статей парафованого Договору про дружбу та співробітництво. За його словами, йдеться про статті, які визначають порядок врегулювання питань кордонів між двома країнами, а також питань громадянства.

На думку його українського колеги, повернення до цих статей після парафування «могло б створити прецедент». Є. Марчук вважає, що у цих двох статтях «можна було б вийти на досить просте рішення, і з цього приводу українська сторона має пропозиції». При цьому Є. Марчук не уточнив, які саме пропозиції маються на увазі.

На думку начальника штабу ВМФ Росії Ігоря Касатонова, українська сторона в питанні поділу Чорноморського флоту зробила «видимі другорядні поступки». «Те, що Україна пропонує, неприйнятне для російської сторони», — сказав він.

Є ПРО ЩО ПОГОВОРИТИ

17 квітня відбулася телефонна розмова між Президентом України Л. Кучмою і Президентом Росії Б. Єльциним. Під час розмови Президенти торкнулися деяких питань розвитку україно-російських відносин у зв'язку з планованим підписанням великомасштабного двостороннього договору.

Одні сіють у полі, інші "сіють" язиком

У господарствах Черкащини озимих зернових посіяно на площі 260 тисяч гектарів. Понад 80 відсотків озимини вийшли після зими у доброму і задовільному стані. Багаторічні трави займають площу 129 тисяч гектарів. Прогнозують посіяти більш як 120 тисяч гектарів цукрових буряків, 50 тисяч соняшнику, 65 тисяч гектарів кукурудзи на зерно. Це більше порівняно з минулим роком.

(Закінчення на 3-й стор.)

***На фото Олександра КЛИМЕНКА:** в агрофірмі «Біле озеро» у розпалі сівба.*

Код України — «380»

В Україні почав діяти прямий міжнародний код України, повідомив на прес-конференції в Києві міністр зв'язку Олег Проживальський. Раніше відсутність власного коду не давала можливості Україні контролювати кількість телефонних розмов, а також обсяг доходів від надання послуг міжнародного зв'язку.

До кінця 1995 року для телефонного зв'язку з Україною використовуватимуть як новий, так і старий телефонні міжнародні коди. Досі абоненти використовували тільки міжнародний код колишнього СРСР — «7».

О. Проживальський особливо відзначив, що порядок набирання телефонних номерів для зв'язку з Україною з країн СНД залишився без змін. Він повідомив також, що загальний обсяг послуг телефонного зв'язку в Україні за період 1993—1994 рр. порівняно з попередніми роками збільшився на більш як 14 %. Тільки за перший квартал 1995 року введено в експлуатацію 34,4 тис. телефонних номерів. А загалом до кінця року планують ввести близько 300 тис. нових телефонних номерів і провести понад 500 км кабельних ліній зв'язку.

Питання «свого» коду порушувалося в Україні ще з 1993 року. А перший зателефонував за новими правилами український посол у Канаді В. Батюк.

Роззброєння б'є по соціальних гарантіях

З технічними та екологічними аспектами ядерного роззброєння складнощів зараз не виникає, — повідомив начальник центру адміністративного управління військами стратегічних ядерних сил Міністерства оборони полковник Олександр Сердюк. На брифінгу в Києві він розповів про хід виконання Україною договору про нерозповсюдження стратегічних наступальних озброєнь.

Розроблено графік, за яким знищують ракети СС-19, що відслужили свої гарантійні строки. Тепер уряд США надає не лише технічні та матеріальні засоби, як це робилося раніше, а й фінансову допомогу. У розв'язанні проблем ядерного роззброєння в Україні беруть участь ще декілька країн.

За словами Олександра Сердюка, важче йдуть справи з будівництвом житла для військовослужбовців, які вивільнюються з бойового чергування. Хоча зараз і споруджують на кошти США 261 котедж у Первомайську та 195-квартирний будинок у Хмельницькому, та це, звичайно, проблеми не розв'язує.

Олександр Сердюк повідомив, що близько 40 відсотків ядерного арсеналу України вивезено в Росію у рамках тристоронньої заяви президентів України, Росії та США. За його словами, вже демонтовано 40 із 130 рідкопаливних ракет СС-19. Всього ж до кінця квітня цього року планується демонтувати ще 20.

Договір може бути продовжено

Українська делегація бере участь у конференції 1995 року з розгляду і продовження чинності Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

У Нью-Йорку відбулися зустрічі міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка з головою Ради Безпеки та Генеральним секретарем ООН. Під час розмови обговорювалися питання участі України в діяльності ООН і актуальні зовнішньополітичні проблеми.

Водночас адміністрація Клінтона стурбована можливою ядерною угодою між Китаєм та Іраном, здійснення якої призвело б до передання технології, здатної сприяти створенню Тегераном ядерного арсеналу. У зв'язку з цим державний секретар США Уоррен Крістофер «висловив свої заперечення» під час зустрічі у Нью-Йорку з міністром закордонних справ Китаю Цянь Циченем.

Офіційно

У Президії Верховної Ради України

17 квітня, під головуванням Голови Верховної Ради України Олександра Мороза відбулося засідання Президії Верховної Ради.

Розглянуто порядок денний пленарних засідань цього тижня. Зокрема, депутати завершать розгляд у другому читанні проекту Закону України про державну владу і місцеве самоврядування. Винесено також ряд інших важливих законопроектів економічного та соціального спрямування.

Члени Президії окремо детально обговорили і винесли на наступні пленарне засідання проект Закону про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України, проект Закону України про внесення змін і доповнень до Кодексу законів про працю, проект Закону України про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі, проект Закону про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу України.

Відповідно до Постанови Верховної Ради України від 28 грудня 1994 року «Про введення в дію Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» Кабінет Міністрів мав подати проекти відповідних законодавчих актів. Однак члени Президії відзначили, що Кабмін вчергове зриває розгляд у Верховній Раді важливих питань, ставлячи клопотання про перенесення строків їх подання, як це сталося і цього разу.

Схвалено Звернення Президії Верховної Ради України до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Прес-служба Верховної Ради України

17 квітня 1995 року Президія Верховної Ради України надіслала Верховній Раді Автономної Республіки Крим звернення такого змісту:

« 14 квітня 1995 року Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим Цеков С.П. виступив на пленарному засіданні Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації.

У своєму виступі він допустив свідоме перекручення рішень, прийнятих Верховною Радою України та Президентом України, намагався дезинформувати не тільки депутатів Державної Думи, а й світове співтовариство та закликав депутатів законодавчого органу і органи виконавчої влади сусідньої держави до втручання у внутрішні справи України.

Президія Верховної Ради України звертається до Верховної Ради Автономної Республіки Крим щодо розгляду та правової оцінки на засіданні Верховної Ради згаданого виступу Цекова С.П., а також стану дотримання Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції та законів України. Пропонуємо депутатам Верховної Ради Автономної Республіки Крим остаточно визначитися щодо керування у своїй діяльності законними вимогами вищих органів законодавчої і виконавчої влади нашої держави.

Ще раз звертаємо увагу Верховної Ради Автономної Республіки Крим та її депутатів на необхідність діяти відповідно до Конституції і законів України».

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про висвітлення роботи третьої сесії Верховної Ради України у засобах масової інформації

Верховна Рада України постановляє:

Доручити Державному комітету телебачення і радіомовлення України здійснювати пряму радіотрансляцію пленарних засідань третьої сесії Верховної Ради України у квітні 1995 року в повному обсязі.

Телевізійну трансляцію пленарних засідань Верховної Ради України здійснювати у вечірні години в запису у формі репортажів.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ,
4 квітня 1995 року.

Дрібне поступилося місцем головному

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 18 квітня

Між минулим і нинішнім парламентськими тижнями сталася ціла низка політичних подій, котрі неабияк можуть вплинути на майбутнє України. Тож можна зрозуміти народних депутатів, які вранці перед роботою над законопроектом «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» торкнулися і виступу спікера кримського парламенту С. Цекова у Державній Думі Росії, і заяви Бориса Єльцина, і проблем посилення соціального захисту громадян, і деяких інших аспектів соціально-політичного життя держави.

Серед них раптово спливла ідея запропонувати, виходячи знову ж таки із соціального захисту населення, доручити «Укргазпрому» закупити і встановити споживачам газові лічильники за його кошти, а не за рахунок трудящих. Таке протокольне доручення було дано «Укргазпромові». Проблема, яка тривалий час «крутилася» у відомствах і серед населення, була вирішена легко і швидко.

Під час «розминки», звичайно, не обійшлося без політичних випадів одних парламентських сил проти інших. Проте на них особливо уваги ніхто не звертав, оскільки тут же розпочалася важлива робота: подальше обговорення законопроекту про державну владу.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У постійних комісіях Верховної Ради

КУЛЬТУРА — АХІЛЛЕСОВА П'ЯТА?

ПАМ'ЯТАЄТЕ грецький міф про героя Троянської війни Ахілла? Мати його — морська богиня Фетида — опустила тіло свого сина у цілющі води Стікса, тримаючи в цей час майбутнього героя за п'ятку. Тіло Ахілла стало невразливим для ворогів за винятком отієї п'яти. Так народився алегоричний вираз «ахіллесова п'ята» у значенні «вразливе місце», «слабкий бік» тощо.

Ставлення до культури в нашому суспільстві й у минулі роки, й, на жаль, нині, в час розбудови незалежної української держави, не змінилося. Щоправда, представники лівих сил у парламенті переконують своїх прихильників у тому, що, мовляв, раніше ситуація не була такою несприятливою для розвитку літератури, музики, мистецтва... Їхні опоненти опираються в своїх висновках на реалії життя. Справа в тім, що сама природа культури дозволяє їй існувати й бути націленою в майбутнє, іншими словами — самовиживати. Адже культура як форма свідомості нації значною мірою розвивається незалежно від політичної, економічної, правової ситуації в країні. Влада лише може або сприяти її самоісннуванню, або гальмувати визначальні процеси.

Щоб закінчити про грецькі міфи, згадаємо ще й про ахіллесів щит, з допомогою якого він перемагав суперників.

— Очевидно, роботу нашої Комісії з питань культури та духовності й можна порівняти з ахіллесовим щитом, — говорить заступник голови комісії, відомий театральний діяч Лесь Танюк. — Різниця лише в тому, що ні Президент Леонід Кравчук, ні Президент Леонід Кучма не виявляли й не виявляють бажання стати античним ковалем Гефестом, який викував Ахіллесові його рятівний щит. Культура України (а це не тільки українська, а й російська, еврейська, болгарська, грецька тощо) переживає не кращі часи. Депутати прагнуть допомогти їй створенням сприятливих законів — своєрідного рятівного щита.

Комісія Верховної Ради України з питань культури і духовності працює злагоджено й напружено, хоча, зрозуміло, внесок у загальну справу кожного депутата різний. Багато залежить від керівника комісії Михайла Косіва — людини авторитетної в парламенті (нещодавно його було удостоєно неофіційного звання «Найтолерантніший депутат») і взагалі в Україні. Народні обранці розглядали й виносили на загал питання про книгодрук, охорону пам'яток історії та культури, діяльність в Україні музеїв, меценатську діяльність, творчі спілки, кіно та кінематографічну діяльність, герби та символіку міст тощо.

Нині депутати комісії звернулися до Президента зі зверненням про збереження в Києві Центрального виставочного павільйону Міністерства культури. Справа в тім, що Кабінет міністрів України вирішив підпорядкувати собі цей осередок сучасного українського мистецтва (мається на увазі Центральний виставочний павільйон, розташований між колишніми Жовтневим палацом та клубом Ради Міністрів). Може вмерти мрія не одного покоління художників, які планували організовувати в реконструйованому павільйоні національні та міжнародні мистецькі свята. Тим більше, що попередню реконструкцію виконали самі художники. Якщо це станеться, значить буде зроблено ще один крок з метою витіснення мистецтва й культури на околиці столиці України, а іншими словами, на околиці нашого буття. Рішучий протест депутатів підтримали всі творчі спілки. Справедливість має перемогти.

Отакі ситуації й показують щирість намірів тих чи тих політичних сил у нашій державі. Взаємодія цих сил, мов у дзеркалі, відображається у роботі Комісії з питань культури і духовності. До її складу входять і такі добре відомі в Україні люди як екс-президент Леонід Кравчук та екс-віце-прем'єр Микола Жулинський, лідер РУХу Вячеслав Чорновіл, письменники Петро Осадчук та Микола Горбаль, журналіст Ярослав Кендзьор, мер Одеси Едуард Гурвіц, так і ті, хто завойовує популярність лише сьогодні, як, наприклад, лідер КПУ Петро Симоненко. Аналіз діяльності членів комісії показує, що участь в її конструктивній роботі саме лідерів політичних сил поки що незначна.

В полі уваги Комісії з питань культури і духовності визначальні для нинішнього дня проблеми. Тепер уже всім зрозуміло, що гідної Івана Дзюби постаті на чолі Міністерства культури України в нас немає. Як свідчення цього визнання — ось уже піврічна відсутність керівника важливого в будь-якій цивілізований країні міністерства.

— Але культура все одно існує, — продовжує Лесь Танюк, — незважаючи на те, що держава виділяє для неї зі свого бюджету замість восьми відсотків, як було вирішено раніше, менш як один відсоток. Порівняймо — якщо в благополучні, як твердять ліві, часи ми проводили щороку в Україні 2-3 фестивалі загальнонаціонального рівня, то в останні роки — 24! Це й оперні, й балетні, й театральні, й мистецькі фестивалі. Культура завжди жила за рахунок ентузіастів, але якщо ми хочемо її прискореного поступу, своє слово має сказати держава. А поки що маємо успіхи лише за рахунок окремих меценатів. Наприклад, у Харкові відкрито видавництво «Фоліо». Спочатку тут видавали російськомовні книжки, часто розраховані на смаки лише широкого загалу. Нині в ньому утворено український відділ, який очолили Валерій Шевчук та Роман Корогодський. Виходять тепер твори і Олександра Довженка, і Юрія Шевельова, й Михайла Коцюбинського, й Івана Світличного, й Василя Стуса. А нині беруться за велику справу — видати повне зібрання українською мовою творів Мольєра. Твори Шекспіра у нас видано, а от із Мольєром забарилися. Треба лише вітати такі справи. Успішно працюють книговидавці в Дрогобичі, Львові та інших містах України.

Віталій АБЛІЦОВ.

Втручання у відносини України і Криму третьої сторони — неприпустиме

«Ми підготували проект Закону України про розпуск Верховної Ради Автономної Республіки Крим», — повідомив журналістів 17 квітня голова Комісії ВР України з питань правової політики і судово-правової реформи Володимир Стретович на прес-конференції, у якій узяв участь і заступник голови меджлісу кримсько-татарського народу, керівник фракції «Курултай» у представницькому органі автономії Рефат Чубаров. Водночас В. Стретович наголосив, що провокаційний виступ голови законодавчого органу Криму С. Цекова у Державній Думі Російської Федерації не можна ототожнювати з позицією депутатів Верховної Ради автономії. Бо, як повідомив Р. Чубаров, 40 депутатів, які представляють фракції «Курултай», «Крим», «Реформи» і аграрників, уже 14 квітня ввечері надіслали до Держдуми Росії різке послання, в якому підкреслили, що позиція С. Цекова не збігається з позицією Верховної Ради Криму. На думку Р. Чубарова, можливі два варіанти розвитку подій. Зокрема, негайний розпуск Верховної Ради автономії і проведення через певний проміжок часу нових виборів. Р. Чубаров вважає, що є всі підстави сподіватися на те, що нові вибори, за винятком окремих округів Сімферополя, відбудуться.

Інший варіант, запропонований для аналізу журналістам одним з лідерів кримськотатарського народу, полягає у тому, що більшість кримських депутатів відмежується від виступу Сергія Цекова, дасть його поведінці правильну політичну оцінку і висловить бажання організувати роботу відповідно до законодавства України. Проте майже одразу Р. Чубаров висловив сумнів у подібному розвиткові подій. Бо, за його підрахунками, десь 57 депутатів, особливо обранців від блоку «Росія», готові до розпуску законодавчого органу Криму Верховною Радою України. Більше того, можливий їхній переїзд у Севастополь, де вони продовжать свою роботу як Верховна Рада Криму.

Варто звернути увагу і на те, що Рефат Чубаров вважає виступ Цекова тою останньою небезпечною межею, за якою можливі будь-які несподівані, непрогнозовані події, що можуть дестабілізувати обстановку не тільки в Криму, але й у двох сусідніх державах — Україні і Росії.

Він також підкреслив, що вирішення усіх кримських проблем — право виключно України. І втручання будь- якої іншої третьої сторони — неприпустиме.

Володимир Стретович зауважив, що в усіх заключних документах Організації з співробітництва і безпеки Європи Україну визнано унітарною державою і тому заяви деяких політичних діячів можуть лише дивувати. На його думку, політика з позиції сили приносить тільки шкоду нашим народам, які мають спільні сторінки в історії розвитку сусідніх держав, особливо напередодні Великодніх свят і 50-річчя Перемоги над фашизмом.

Політичний діалог між Києвом і Сімферополем триває і не варто розігрувати кримську карту, аби відвернути населення півострова від тих проблем, які породила недалекоглядна політика кримських властей, — наголосив голова Комісії Верховної Ради України В. Стретович.

Володимир КОРОЛЮК.

Село

Оцінювати землю не жменею пшениці...

ВІДОМО, що основою для визначення земельного податку з кожної ділянки землі є її кадастрова оцінка. Складовою частиною земельного кадастру є бонітування (якісна оцінка) грунтів, яку в 1994 році УкрНДІземлепроект завершив практично на всіх землях сільськогосподарського призначення. Проте попередній аналіз результатів цієї оцінки дає підстави сумніватись у достовірності одержаних даних, починаючи із самої методики.

Остання передбачає розрахунок бонітетного балу насамперед пропорційно відсотковому вмістові гумусу на глибині гумусного горизонту без відповідних поправок на оглеєність (як правило, у намитих чорноземах, лучних грунтах), на кислотність (наприклад, у карпатських буроземах із значним вмістом кислого малородючого і малодоступного гумусу через суворі кліматичні умови). Є й цілий ряд інших чинників.

Звідси і прорахунки — тотожність чорноземів з однаковим вмістом гумусу, наприклад, у Полтавській (Лісостеп з достатніми атмосферними опадами) і Миколаївській (зона сухих степів) областях. Або ж різниця у вмісті гумусу у високородючих чорноземах, наприклад Вінницької області (1,5-2 відсотки) і малородючих бурих лісових грунтах гірських районів Закарпатської (5-6 процентів), тоді як величина врожайності основних районованих культур у 5-6 разів вища на Вінниччині, ніж на Закарпатті.

Ці та інші прорахунки не могли не вплинути і на загальну картину порівняльної оцінки земель України. І як результат — найбільш родючі грунти Черкащини (55 балів) виявились лише удвічі кращими за найменш родючі грунти Житомирщини (27 балів). А в цілому за результатами розрахунків УкрНДІземпроекту проявляється тенденція до необгрунтованого згладження значних відмінностей в якості грунтів між окремими областями, а також районами в межах областей.

У цілому логічно навіть не можна пояснити, щоб на території такої великої держави, як Україна, де більш як 900 відмін грунтів і чітко відрізняються грунтово-кліматичні зони від найменш родючих бурих лісових грунтів зони Карпат до глибоких чорноземів Лісостепу, мала місце така незначна, по суті, різниця.

Лише в урожайності чітко, як у фокусі лінзи, відбивається родючість грунтів, їх порівняльна цінність. Проте роботу УкрНДІземпроект виконав, довів до практичного використання, і тому сьогодні, за умов, коли доконечно потрібне прискорення земельної реформи, дані зробленого УкрНДІземпроектом бонітування слід використовувати, попередньо уточнивши їх. Для цього їх необхідно зіставити у відносних величинах з даними кадастрової оцінки землі, зробленої тим же таки УкрНДІземпроектом у 1988 році, та результатами інших дослідників. По тих об'єктах, де в результаті такого зіставлення виявляться серйозні відхилення в оцінці за окремими показниками, розрахунки необхідно перевірити і виправити.

Певна річ, що земельний кадастр можна використовувати лише в межах певного природно-сільськогосподарського, кадастрового району (з однорідним кліматом). А зіставити цінність усіх грунтів України по всіх сільськогосподарських культурах, можна лише спираючись на їх кадастрову оцінку, яка враховує, крім природної родючості грунтів, кліматичні чинники, місцерозташування відносно ринків збуту, тощо.

Зрозуміло, що цю кропітку роботу виконати не так просто. І тому, намагаючись прискорити виконання землеоціночних робіт, цілі колективи вдаються до спрощення, яке часто-густо межує з грубими методологічними помилками. Це, на жаль, спостерігається і в проекті, виконаному групою наукових співробітників (Львівського сільгоспінституту, наукових і учбових установ Західного центру НАНУ та ін.) під керівництвом академіка І.Р.Юхновського.

В основу бонітування орних земель у проекті взято природну (бонітетну) урожайність озимої пшениці, яка в середньому по Україні становить 18,2 центнера. Саме її взяли автори за основу для розрахунку врожайності картоплі і цукрових буряків. Для цього було використано цінові еквіваленти, які визначаються як відношення світової ціни пшениці до світових цін на картоплю і цукрові буряки. Вони становлять для картоплі 2, для цукрових буряків — 3,5. Щоб розрахувати бонітетну урожайність картоплі досить, на думку авторів, бонітетну врожайність зернових перемножити на 2, а цукрових буряків — на 3,5.

У результаті виходить дивна картина. Наприклад, у Миколаївській області бонітетна врожайність зернових становить 17,8 центнера, а картоплі — 36. У той же час у Волинській області, де, до речі, найвищий в Україні бал бонітету для картоплі (середня врожайність 195 центнерів) розрахункова врожайність цієї культури становить лише 25 центнерів. Це значно менше, ніж у Миколаївській області, тільки через те, що у Волинській області розрахункова врожайність зернових одна з найнижчих — 12,4 центнера. Те ж саме і в Житомирській області: бонітетна врожайність зернових — 12 центнерів, отже картоплі — 24 центнери. Така ж недоречність і з цукровими буряками.

Якби врожайність зернових культур в окремих областях, районах, господарствах дійсно репрезентувала врожайність усіх інших культур, то відпала б потреба брати останні до уваги, і проблема бонітетної оцінки землі давно була б розв'язана на основі бонітетної врожайності самих лише зернових культур.

Комплексна оцінка земель — зіставна оцінка комплексного гектара — основа встановлення єдиного земельного податку з усіх землекористувачів України з кожного гектара угідь у твердій валюті або в натуральній продукції у світових цінах.

Проте слід зауважити, що в західних країнах від єдиного земельного податку знову перейшли до його вилучення залежно від результатів праці. У зв'язку з цим відзначимо: якщо в умовах цивілізованих країн така система дійсно дає позитивні результати (адже результати праці по роках неоднакові), то у нас сьогодні це виллється насамперед заниженими звітними показниками, а отже, позначиться на зменшенні продуктивності, зацікавленості в результатах праці.

Пропозиції відносно встановлення натурального податку по кожній культурі, виходячи з її доходності в конкретному господарстві, тим більше прогресивного (залежно від урожайності в окремі роки), вважаємо сьогодні передчасними. По-перше, таке оподаткування повинно базуватись на достовірній звітності, чого сьогодні немає. Крім цього, воно викличе необхідність значного розширення податкових служб на місцях. По-друге, і це найголовніше, таке оподаткування значно послабить зацікавленість товаровиробників у підвищенні продуктивності праці.

Нам слід вивчати досвід оподаткування не стільки сучасних високорозвинутих країн світу (оподаткування за результатами праці, а не за умовами), скільки досвід «дикого Заходу» минулого століття. Тоді в умовах становлення фермерства, зокрема у Канаді, зменшували податки тим селянам-господарям, які добивалися кращих результатів праці, тобто, які продавали більше продукції, розбудовувались, розширювали своє господарство. А тих, хто показав невміння господарювати, вів господарство неефективно, обкладали податками, штрафами, прискорюючи в такий спосіб їх банкрутство.

Іван МИХАСЮК,
доктор економічних наук;
Зіновій ЗАЛОГА,
кандидат економічних наук.

Львів.

ОДНІ СІЮТЬ У ПОЛІ, ІНШІ «СІЮТЬ» ЯЗИКОМ

(Початок на 1-й стор.)

Коли ми під'їхали на поля агрофірми «Біле озеро», що в Черкаському районі, сівачі впоралися з горохом.

— Слава Богу, весна хоч і затяжною, і не теплою видалася, але дала змогу вчасно посіяти ранні зернові, — поділився головний агроном господарства Іван Турицький. — Радує нас озима пшениця. Вона розкущилася, добре розвинулася. Розпочинаємо сівбу кукурудзи і соняшнику.

— А пам'ятаєте, скільки у лютому галасу було: не обсіється село, загине...

— Та то били на сполох ті, хто «сіє» язиком, — спокійно відповів Іван Петрович. — Ніколи такого не було і не буде, щоб український селянин залишив землю незасіяною. Звичайно, господарі є різні, але, на мій погляд, давно минув той час, щоб стригти всіх під один гребінець. У нас теж великі труднощі були із забезпеченням посівної. Однак обміняли цукор на солярку, купили мінеральних добрив і засобів захисту рослин і самотужки впоралися з ранніми польовими роботами. А щодо отих штатних плакальників за долю села, то скажу одне: краще б вони подбали про дійові закони. Не заплатив м'ясокомбінат господарству за здану продукцію, хай банкрутує! І жодних йому знижок і пільг. Проте виходить по-іншому. Переробники винні сільгосппідприємствам мільярди карбованців — і ніхто ні кує, ні меле...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

СТАРИМИ МЕТОДАМИ НОВЕ НЕ ЗБУДУЄШ

Так вважає голова центральної ради Національної конфедерації профспілок України Юрій Пивоваров

ЧАС ПЕРЕМІН, перехід економіки України на ринкові рейки, правда, поки що боязкий і невпевнений, зміни в економічному й соціальному житті, упритул торкнулися й профспілок. З'явилися нові підходи у їхній діяльності, перебудовується організаційна структура. Виробляються стратегія і тактика, адекватні ситуації у країні.

Про це сьогодні розмова журналіста Валентина Ільчука з Ю.Т. ПИВОВАРОВИМ.

— Наприкінці минулого року у пресі з'явилися публікації про заснування Національної конфедерації профспілок України. Хотілося б дізнатися детальніше, що це за організація.

— Ініціатором створення конфедерації виступив ряд профспілок республіканського рівня. Нині у її складі: Федерація профспілок України «Солідарність»; профспілка працівників Національної Академії наук України, профспілка працівників інноваційних та малих підприємств; Незалежна профспілка журналістів України; Солідарні профспілки України; профспілка-асоціація льотного складу цивільної авіації України; об'єднання профспілок «Громада»; Федерація профспілкових організацій спільних підприємств. Нещодавно, у січні, до конфедерації ввійшли профспілки «Єдність» (Крим) і «Єднання» (Київ) з Федерації профспілок працівників кооперацій та інших форм вільного підприємництва України.

Мета створення конфедерації — об'єднання профспілок, які не бажають працювати по-старому. А це означає, що вони за ефективне співробітництво і взаємодопомогу у захисті економічних та соціальних інтересів, прав і свобод членів організацій конфедерації, за підтримку справжніх перетворень у країні.

Конфедерація відкрита для вступу до неї інших профспілок. При цьому хочу звернути увагу на те, що за членськими організаціями конфедерації зберігається повна самостійність у розв'язанні всіх питань свого розвитку, структури згідно з їх статутами.

— Що ви маєте на увазі, говорячи про профспілки нового типу?

— Як би кожен з нас не ставився до реформ, що проводяться, а перетворення все-таки ідуть. Слідом за кооперативами, малими підприємствами дедалі упевненіше почувають себе орендні, акціонерні підприємства. Діяльність їхніх трудових колективів вимагає від профспілок урахування особливостей, які мають місце.

Давайте подумаємо. Від кого, наприклад, захищати працівника акціонерного товариства, якщо він сам — акціонер, власник і так само зацікавлений у розквіті власного виробництва, як і діючий від його імені керівник? Мабуть, тут у профспілок мають бути змінені підходи. І не тільки в первинних профспілкових ланках. Докорінно треба переглянути дії профспілок на регіональному й вищому рівнях. А виходити треба з того, що профспілки нового типу мають бути незалежні не тільки від політичних партій, а й від державних структур. Мало проголосити: не громадяни для держави, а держава для громадян. Йдеться про те, щоб держава «залежала» від профспілок, а не навпаки. У тому числі й у найважливішому питанні — соціальному страхуванні громадян.

— До речі, довкола керування соцстрахом останнім часом зламано чимало списів. У тому числі й на сторінках преси. Скажіть, якою вам бачиться ця проблема?

— Кошти державного соціального страхування становлять частину вартості робочої сили. Ці кошти, як і зарплатня, покликані забезпечувати працездатність працівника і входять до собівартості продукції. За своєю природою вони належать трудящим, а не державі. Тим більш це очевидно для підприємств недержавного сектора економіки, де вся діяльність здійснюється за рахунок особистих чи колективних вкладень.

Профспілка «Солідарність», наприклад, використовуючи своє законне право на керування соцстрахом, впровадила персоніфікований облік і використання цих коштів за кожним підприємством, яке входить до профспілки.

— Профілактичне оздоровлення трудящих України перебуває у жалюгідному стані. Чи можуть відбутися позитивні зміни в утриманні профспілкових санаторіїв, будинків відпочинку, профілакторіїв?

— Тут є ще одна проблема — проблема власності профспілок. Вона створювалася на кошти трудящих десятиріччями. Всі профспілки володіють однаковими правами на користування нею. Однак монопольно володіє усім ФПУ. Це призвело до того, що, наприклад, лікувально-оздоровчі заклади профспілок передано акціонерному об'єднанню «Укрпрофздравниця», туристичні підприємства — АТ «Укрпрофтур». Профспілки ж відсторонено, як і з коштами соцстраху, від керування своєю власністю.

Крім того, тут потрібно повести мову взагалі про законність акціонерних об'єднань «Укрпрофздравниця», «Укрпрофтур», «Укрпрофбуд», так само як і фонду соціального страхування, про який ішлося вище. Засновниками об'єднань «Укрпрофздравниця», «Укрпрофтур», «Укрпрофбуд» стали ФНПУ і фактично державний фонд соціального страхування. Але скажіть, хто бачив ті акції, хто мав від них належні дивіденди? Схема ж відчуження від профспілок їхніх здравниць, туристичних закладів і будівельних підрозділів, як бачите, така само: «цивілізована», тиха й непомітна...

А що станеться завтра — передадуть їх державі чи здадуть в оренду, продадуть комусь чи придумають інший спосіб одержання прибутку, — можна тільки здогадуватися. Тому наша позиція у цьому питанні однозначна: треба взяти під контроль ефективність використання власності профспілок, обов'язково створивши механізм керування нею профспілками.

Тому Національна конфедерація профспілок України пропонує всім профспілкам разом співпрацювати в цьому напрямку. Інакше профспілки залишаться ні з чим, по суті добровільно поступаючись державі найважливішими важелями соціального захисту трудящих.

На закінчення хочу сказати: нове, а воно, вірю, має бути кращим за старе, саме не прийде. Потрібна позиція, стратегія й тактика профспілок, адекватна політичним, економічним і соціальним процесам. Будемо ж спільно вибирати той шлях, який приведе профспілки України до бажаних наслідків.

У номер

● *Луганськ*

... І відро води на голову

На базі Луганського дитсадка № 136 створено перший в області регіональний науковий-експериментальний центр «Дитинство». Центр стане першим ступенем навчання в освітньому комплексі: дошкільний заклад, початкова школа, гімназія, ліцей. Комплекс розроблено обласним управлінням освіти й інститутом післядипломної освіти.

Дошкільнята вивчатимуть іноземні мови, займатимуться балетом, малюванням, грою на різних музичних інструментах... А ще — для них відкрито лабораторію оздоровлення людини за системою Порфирія Іванова, який народився і помер на Луганщині.

● *Київ*

Газ подорожчає

Поточна заборгованість України РАТ «Газпром» за газ, який воно поставляє, становить нині близько 500 мільйонів доларів, повідомив на брифінгу в Кабінеті міністрів у понеділок віце-прем'єр Ігор Митюков, який координує роботу щодо розрахунків за газ.

«Ця сума змінюється», — зазначив він, наголосивши, що постійно перераховуються кошти і здійснюються товарні поставки в рахунок погашення боргу.

І. Митюков відзначив, що останнім часом з'явилася тенденція до збільшення надходження коштів від українських споживачів як плати за поставлений газ, яка, за його словами, перевищує 50 відсотків його вартості.

Віце-прем'єр наголосив на потребі приведення відпускних цін на газ для населення до його фактичної вартості для держави. «Цей процес буде дуже болючий, проте ми маємо розв'язати питання протягом нинішнього року», — сказав він.

● *Крим*

Годі плескати!

Прокуратура Автономної Республіки Крим порушила кримінальну справу по факту образи Президента України Леоніда Кучми.

Як сказав нашому кореспондентові заступник прокурора Криму старший радник юстиції Олександр Дьомін, ряд осіб займався виготовленням листівок з фотографіями Л.Кучми, на яких зображували його в непристойній, карикатурній формі. 9—10 квітня на площі перед ВР Криму окремі особи виготовили з'основих гілок символічний надгробник у вигляді могили, на якому встановили хрест і листівки з образливими зображеннями Президента України і написами на його адресу.

● *Одеса*

Два дні і дві ночі музики

В Одесі відбувся Перший міжнародний фестиваль сучасної музики, що здобув назву «Два дні і дві ночі». Протягом 48 годин у Центрі української культури лунали твори авангардної музики у виконанні не тільки відомих українських музикантів, а й гостей з Німеччини, Франції, Швейцарії, інших країн. Президент фестивалю професор Музичної академії з Фрейбурга (Німеччина) Бернард Вульф та одеський композитор Кармелла Цепколенко вважають, що це свято музики яскраво засвідчило: повнокровне культурне життя в Україні не тільки не згасає, а, навпаки, набуває нових нюансів, викликає дедалі ширший міжнародний інтерес. Головним ініціатором і організатором фестивалю став Міжнародний фонд «Відродження».

Не чекай інвестора, не чекай...

Репортаж з підприємства

РАНІШЕ на житомирському виробничому об'єднанні «Електровимірювач» виготовляли за місяць близько ста електронних баянів. Тепер — лише 2—5, причому тільки на конкретне замовлення. Хоча ціна цих виробів змінилася далеко не в такій пропорції, як, наприклад, за телевізори, баяни, однак, сьогодні просто не по кишені більшості потенційних покупців. А щоб музика грала частіше, треба, щоб уся країна стала багатшою...

Тоді швидше знаходитиме збут і основна продукція. Підприємство — монополіст у виготовленні комбінованих електровимірювальних приладів. Колись «Електровимірювач» був своєрідною візитною Житомира у світі: експортував свою продукцію майже в 50 країн, причому до 10 відсотків ішло в такі високорозвинені держави, як Англія, Франція, ФРН.

Розлад в економіці боляче вдарив по підприємству. Чверть усієї продукції воно випускало для міністерства оборони — ці цехи зупинилися першими. Стало лихоманити й інші підрозділи. Позаторік улітку колектив сколихнули чутки, нібито завод збираються продавати закордонній фірмі, а перед тим треба розпустити всіх працівників.

— Ніхто нас не купить — з огляду на наші закони й економічну ситуацію, — прокоментував ці давні хвилювання генеральний директор об'єднання Єжи Гржибовський. — А що стосується інвестицій, то приїжджали представники різних фірм, оглядали підприємство — і їхали додому. Одна справа Житомирська взуттєва фабрика, де вкладені зарубіжними партнерами кошти швидко окуповуються, зовсім інша — підприємство нашого профілю. Потенційні партнери бояться ризику. Тож завод потрібен насамперед Україні та його колективові.

Зрозумівши, що їхня доля залежить тільки від них, приладобудівники проявили характер — розробили і серійно випускають комбінації приладів для «Таврій», які раніше надходили з Латвії. Звичайно, для ЗАЗу це економія валюти.

Ще один напрям діяльності — підготовка до випуску лічильників води і теплоенергії.

Щоб мати кошти, чого тільки тут не випускають: від випрямлячів струму і автомобільних пилососів до багажників для автомобілів, воріт для гаражів та ручних візків для вантажів.

А як же комбіновані електровимірювальні прилади або тестери, що ними колись прославився «Електровимірювач»?

— Конструктивно наші прилади за точністю і надійністю нерідко перевершують зарубіжні аналоги, хоча й поступаються дизайном, — розповідає Єжи Гржибовський. — Завод повинен зберегти свій профіль, інакше через п'ять років будемо нігті гризти і шукати коштів, щоб відновити випуск. Тому працюємо над розробкою нових моделей, потрібних на ринку України і СНД.

Олексій КАВУН.

Енергетика велика...

Чорнобиль — проблема Заходу. Хай він і розщедрюється

ЗА СЛОВАМИ директора ЧАЕС Сергія Парашина, в Україні немає проблеми з Чорнобильською станцією. Проблема існує на Заході. І якщо там хочуть закрити станцію, це можна зробити дуже просто — всього лиш збитки України розділити між учасниками процесу, а це 15 країн Європейського співтовариства, 3 країни «великої сімки», які не входять до ЄС, і Україна. Державам при цьому потрібно сплатити всього по 200 млн. доларів, а це для кожної розвинутої країни, яка хотіла б розв'язати величезне завдання й зняти турботу з власного народу, — ціна невелика.

Схоже, Заходові доведеться-таки розщедритися. Хоча за останні 9 років у підвищення безпеки вкладено понад 300 млн. доларів, впроваджено новий швидкодіючий аварійний захист реактора, Захід наполягає на закритті ЧАЕС. Це пов'язано зі стійкою думкою, яка існує з моменту Чорнобильської аварії: мовляв, станція небезпечна, й змінити це переконання практично неможливо.

За оцінкою фахівців, із зупинкою Чорнобильської станції Україна втратить 4,4 млрд. доларів за 16 років — час можливої експлуатації об'єкта до і після реконструкції. Залишаться без роботи й мешканці Славутича — в місті немає промислових підприємств. До того ж, через відплив спеціалістів, які не бачать перспективи, на АЕС знизиться безпека, яка, за твердженням МАГАТЕ, на 60 відсотків залежить від людського чинника. Зупинка Чорнобиля потребує й зведення компенсуючих енергетичних потужностей.

— Ці проблеми може вирішити побудова нової станції у Славутичі, — розповів Сергій Парашин. — Спочатку ми вийшли з пропозицією звести в цьому місті нову АЕС. На Заході зреагували негативно. Адже побудова атомної станції триватиме 8 років. А там не хочуть так довго чекати. До того ж, щоб отримати дешеву атомну енергію, спочатку для будівництва АЕС потрібні великі капіталовкладення. В нинішній економічній ситуації України вигідніше звести пароа-газову станцію. Будівництво такого об'єкта потужністю 3 млн. кВт/г обійдеться у 2 млрд. доларів. Звичайно, собівартість енергії проти виробленої на АЕС збільшиться через дорожнечу палива.

Варіант будівництва парогазової електростанції частково знімає економічні витрати з України, пов'язані з передчасною зупинкою ЧАЕС. Планують в міру введення блоків нової станції, яку умовно називали «Славутичем», паралельно знімати з експлуатації відповідні блоки ЧАЕС.

На думку працівників атомної, ця альтернатива має задовольнити Захід. Якщо ж ініціатори закриття Чорнобиля за кордоном не вважатимуть за можливе віднайти кошти, яких потребує реалізація ідеї виведення ЧАЕС з експлуатації, станція буде реконструйована й продовжуватиме давати «на-гора» енергію, тримаючи потенційних інвесторів у напрузі до 2012 року.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На фото: Чорнобильська АЕС. Директор Сергій Парашин.

Приємні новини

Плавучий готель на Дніпрі

На стапелях суднобудівного цеху Кременчуцького річкового порту готують до спуску на воду новий теплохід — двопалубний комфортабельний «Кремінь-3», призначений для прогулянок по Дніпру. Своєрідний плавучий готель, що вміщує на своєму борту 50 пасажирів і спроможний перебувати в автономному плаванні дві доби, досить невибагливий в експлуатації. Для швартування не потрібно причалу — по спеціальному трапу можна спокійно зійти на землю або піднятися на судно.

Кременчуцькі суднобудівники — єдині в системі Річфлоту України випускають теплоходи такого класу, а тому й попит на них великий. Щорічна потреба лише для басейну Дніпра становить більш як 50 суден.

Григорій ГРИНЬ.

«Схід» не на заході

З честю вийшло з кризи і нарощує виробництво Сімферопольське швейне підприємство «Схід». Дефіцит сировини, потрібної фурнітури тут покрили, поновивши контакти з колишніми суміжниками в Україні та близькому зарубіжжі, потоваришували з іноземними партнерами. Нині в асортименті «Сходу» понад 20 видів продукції: чоловічі сорочки, жіночі блузи, халати. Розпочали випускати елегантні чоловічі сорочки на замовлення американської фірми «Капітал Меркурій». Замовлення, встановлення новітнього імпортного обладнання дали змогу зберегти колектив фахівців високого класу.

Укрінформ.

Що можна гнати з вугілля

Пробний пуск експериментальної установки для виділення рідких та летких сполук з бурого вугілля здійснено в Олександрії. Одержану смолу, з якої можна мати бензин, газойль, інші види пального, а також різноманітні синтетичні матеріали та іншу продукцію, відправлено на аналіз.

Ще до війни в Німеччині навчилися виробляти з бурого вугілля моторне пальне, лаки, фарби, сахарин і навіть ерзац-шоколад. Згодом цим досить успішно займалися у Південно-Африканській Республіці. Та річ у тім, що німці при розщепленні смоли використовували каталізатор, а який — невідомо.

Відшукати секрет виготовлення пального з бурого вугілля взявся приватний підприємець з Донбасу, директор акціонерної шахти «Кам'янка-Шахтарська» Петро Цехмістер. Він за власний кошт виготовив, привіз і змонтував установку, на якій чи не вперше в нашій країні відбулася перегонка бурого вугілля.

... і мала

Той, хто приручив вітер

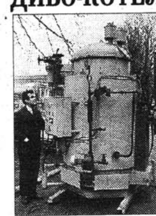
Біля в'їзду до села Піонерського під Сімферополем пасажири, котрі їдуть тролейбусом до моря, споглядають шестилопатевий вітряк. Його збудував на своєму подвір'ї електромашиніст Сімферопольського управління «Водоканалу» Олександр Юматов. Так народний умілець розв'язав проблему забезпечення своєї сім'ї теплом і електрикою.

Укрінформ.

На знімку: О. Юматов.

ДИВО-КОТЕЛ

Віднині наша країна має свої власні парові та пароутворювальні котли, що більш ефективні, ніж ті, які раніше завозили з Росії.

Серійне виробництво цих вітчизняних котлів налагоджено в акціонерному товаристві «Полтавамаш». Їх використовують для обробки кормів, пастеризації молока, гарячого водопостачання.

Укрінформ

Кордон

Порушники потягнулись на Захід

У БЕРЕЗНІ обстановка на державному кордоні України залишалася напруженою. За цей час прикордонниками було затримано 1188 порушників. Із загальної кількості затриманих іноземців 71 відсоток — нелегальні мігранти, які, маючи підроблені документи або й зовсім ніяких, мандрували в західні країни.

Більшість із них намагалися незаконно потрапити в Україну з Росії. Цю проблему обговорювали Голова Держкомкордону України та Директор Федеральної прикордонної служби Російської Федерації під час робочої зустрічі, на якій було узгоджено заходи щодо вдосконалення системи взаємоінформації про обстановку на українсько-російській ділянці кордону, порядку проведення спільних операцій.

Виконуючи Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби зі злочинністю», оперативно-розшукові органи Прикордонних військ виявили дев'ять каналів незаконної міграції, припинили діяльність п'яти злочинних груп, які займалися організацією переправлення нелегальних мігрантів через кордон.

Встановленим порядком у березні державний кордон перетнули 5,1 мільйона чоловік та 1,25 мільйона транспортних засобів. Порівняно з лютим майже в два рази збільшився автомобільний потік через українські кордони. Це призвело до періодичного створювання черг у пунктах пропуску «Шегині», «Рава-Руська», «Ягодин-авто» та «Бачевськ».

Прес-служба Прикордонних військ України.

Кримінал

● *Київ*

Нікуди діти. Тому й вивозять

Публікація фотороботів підозрюваних у вбивстві Владислава Лістьєва дала несподівані результати у Києві.

У затриманих двох колишніх військовослужбовців російської армії, за іронією долі схожих на згадані фотороботи, вилучили декілька кілограмів урану-235, який використовують у реакторах підводних човнів та атомних електростанцій. За словами затриманих, уран вони привезли з Росії у трилітрових банках і збиралися продати його за кордон.

Представник Міністерства внутрішніх справ Олександр Харламов повідомив, що це вже другий такий випадок у цьому році: у січні київська міліція теж затримала такий небезпечний вантаж.

Президент наукового інституту міжнародної безпеки у Вашингтоні Девід Альбрахт вважає подію небезпечною і шокуючою Україну й світову громадськість. «Спочатку були грами, потім кілограми, а що буде далі?» — запитує Д.Альбрахт.

Тим часом Мінeнерго України сповіщає, що більшість атомних станцій перевантажені радіоактивними відходами і що їх нема куди подіти. Хіба що вивозити.

● *Херсон*

Знімають маски з «соколів»

У Херсоні зароджується скандал, пов'язаний із діяльністю спеціального підрозділу МВС «Сокіл». За свідченням газети Херсонської міської Ради «Херсонський вісник» (номер газети від 8 квітня 1995 року), працівники підрозділу жорстоко поводяться з громадянами, які навіть не причетні до порушення громадського порядку.

Так, судячи з публікації, «соколи», котрі увірвалися до театру «Україна» в масках, декому надавали стусанів, а одного інваліда покарали — «кулаком в обличчя за те, що не виконав команди «руки вверх і за голову», оскільки однієї руки в нього не було».

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Феміда

РЕФОРМА ПРАВА — НЕ ЛІВА СПРАВА

ЯВИЩЕ беззаконня й безвідповідальності, яке прогресує в суспільстві, потребує екстремальних і дійових заходів, а також ефективних законів. Не випадково Президент Л. Кучма в першу чергу змінив міністра й більшу частину керівництва МВС. Нові явища потребують якісно нових засобів, нових методів боротьби і, звичайно ж, відданих професіоналів.

Не секрет, що керівники багатьох правоохоронних органів на всіх рівнях поки що більше допомагають мафіозним кланам ухилитися від відповідальності, ніж ведуть боротьбу з ними. Аналіз діяльності підрозділів боротьби з організованою злочинністю й корупцією, створених при жорсткому спротиві генералітету, засвідчує, що місцеві керівники «зв'язали» їх із другорядними справами, а мафіозні клани зухвало демонструють свою безкарність.

Ось чому немає сьогодні альтернативи пропозиціям комісії Верховної Ради з боротьби з організованою злочинністю й корупцією про термінове прийняття законодавчих актів, які регламентують боротьбу з мафією, корупцією, що встановлюють систему відповідальності у державі, починаючи з законодавчого закріплення заборон й дозволів для посадових осіб. Нещодавно прийнятий Закон про державну службу має чисто декларативний характер, позаяк не містить ані механізму, ані процедури реалізації його норм.

Злободенним залишається питання про створення національного бюро розслідування, що займалося б лише виявленням й розслідуванням правопорушень, які чинять номенклатурні чиновники.

За типом підрозділів внутрішньої безпеки в МВС такі ж самі структури з підпорядкуванням центру потрібні і в СБУ, прокуратурі, інших відомствах, які ведуть боротьбу зі злочинністю.

Давно прийшов час створення самостійного слідчого відомства, що знайшло застосування у сусідніх державах.

Кадрову проблему правоохоронців можна з успіхом розв'язувати лише паралельно стимулюючи тих з них, хто веде боротьбу з крутіями злочинного світу, елітою тіньового бізнесу. Вони повинні насамперед просуватися по службі, отримувати більш високий оклад тощо, а поки що вони лише вислуховують повчання від своїх начальників й створюють собі додаткові незручності.

Окрім створення принципово нових структур, потребують організаційних змін й правоохоронні відомства, які пройшли перевірку часом. Хіба це справедливо, коли співробітники оперативних, слідчих, підрозділів спеціального призначення зрівняні в окладах, працівники на свій розсуд вирішують долю перших. У службах забезпечення МВС, СБУ на відділ (управління) припадає один атестований співробітник, а решта — це в кращому разі сумлінні техпрацівники.

Хочеться вірити, що ті здорові сили, які вірно служать молодій державі, зможуть виправити становище зі злочинністю й створять умови для розквіту нашого народу.

Анатолій БОНДАР, слідчий.

Коментар

БОЙКОТ «П'ЯТОЇ» ВЛАДИ ТРИВАЄ

ЕКОНОМІЧНА криза в Україні супроводжується загостренням криміногенної ситуації. Останнім часом особливо помітною стала активізація «п'ятої» влади у сфері економіки. І хоча наші доблесні правоохоронні органи мужньо борються з вітчизняною мафією, до переможних маршів ще далеко.

Проте деякі висоти у криміналітету співробітникам МВС відбити вдалося. Про перемоги, здобуті в боротьбі з організованою злочинністю, звітував перед представниками мас-медіа заступник міністра МВС України Олександр Іщенко. Торік органами внутрішніх справ вирубано з корінням 1067 організованих злочинних груп.

Особливої уваги органи надають сьогодні кредитно-банківській системі. Йде масове розкрадання державних коштів через банки, процвітають хабарництво, корупція, махінації з фінансовими ресурсами. Понад 90 відсотків обсягу кредитування належать тимчасовим кредитам (тобто, комерційні банки торгують грошима). При цьому відзначають великомасштабну «забудькуватість» позичальників повертати борги. Лише в 1994 році з банків сплило й не повернулося 102 трильйони карбованців, простежити за «відпливом» грошей вельми складно.

Заступник міністра МВС скаржився на недосконалість законодавчої бази, що заважає роботі органів. Зокрема, досі не прийнято закон про корупцію, немає чіткої дефініції організованого злочинного угруповання тощо. Окрім того, МВС зазнає гострого кадрового дефіциту. Соціальний захист його співробітників несумірний професійному ризикові... Згідно з держбюджетом на цей рік, асигнування на потреби МВС зменшено на третину. У зв'язку з цим вельми проблематичне виконання Указу Президента про боротьбу з організованою злочинністю — на голодний шлунок, на чистісінькому ентузіазмі тягатися з ситим мафіозі мало хто схоче...

Ольга ВАУЛІНА.

Правоохоронні органи прохають: 1 Травня без пригод

Розвиток подій в Україні змушує нас звернути увагу громадськості на те, що деякі політичні партії, громадські об'єднання та рухи дедалі частіше проводять несанкціоновані збори й мітинги. Цього року з 24 масових акцій 12 не було санкціоновано виконавчою владою. На цих мітингах часто приймають рішення щодо проведення акцій громадської непокори, блокування роботи державних установ тощо.

Усі пам'ятають події в Києві в травні та листопаді минулого року. Якби не рішучі дії працівників міліції, наслідки могли б бути непередбачувані.

У таких ситуаціях працівники правоохоронних органів змушені бути своєрідним хвилерізом. При цьому відволікається значна кількість міліції від виконання своїх безпосередніх функцій — боротьби зі злочинністю. Це неприпустимо, адже криміногенна обстановка в Україні вкрай ускладнена.

Вкотре змушені нагадати, що законом визначено чіткий порядок проведення мітингів та інших масових акцій. Час, місце та мета обов'язково мають узгоджуватися з виконавчою владою на місцях. Крім того, передбачено адміністративну та кримінальну відповідальність щодо організаторів та активних учасників групових дій, які порушують громадський порядок, порядок організації та проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій, а також стосовно осіб, які закликають до вчинення дій, що загрожують громадському порядку та безпеці людей. Все це спонукає нас ще раз акцентувати на персональній відповідальності організаторів масових заходів.

Наші співвітчизники завжди відзначалися зваженістю дій, доброзичливістю, розумінням і усвідомленням необхідності збереження миру та спокою в державі. Висловлюємо впевненість, що й нині народ України з розумінням сприйме наше звернення, а організатори й учасники планових акцій не затьмарять необачними вчинками травневих свят.

Генеральна прокуратура, МВС України, СБУ та Державний комітет з охорони кордону України.

Запитання — відповідь

До вас звертається група студентів радгосп-технікуму.

Чи надається нам відстрочка від призову на строкову військову службу?

О. Мельник, О. Федоренко та інші.

Василівка
Запорізької області.

Відстрочка від призову — лише вузівцям

Роз'яснює Головне управління мобілізації та комплектування генерального штабу Збройних Сил України.

Згідно з частиною 1 пункту 4 статті 17 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» відстрочка від призову для продовження навчання надається «... студентам, які навчаються у вищих навчальних закладах з відривом від виробництва (крім коледжів, технікумів і училищ, прирівняних до них) до їх закінчення». Себто, на авторів листа ця відстрочка не поширюється.

Щодо положення про надання відстрочки раз на весь період навчання, то воно теж стосується лише студентів вищих навчальних закладів.

Сторінку підготувала Ольга ВАУЛІНА. Тел. 441-88-72

В номер

• *Брюссель*

Роль НАТО і можливий відхід

На засіданні військового комітету НАТО, що відкрилося на рівні начальників генеральних штабів, обговорювалися, зокрема, проблеми ролі Північноатлантичного союзу у колишній Югославії та плани вимушеного виведення звідти сил ООН з охорони (СООНО). Офіційний представник блоку наголосив, що НАТО не наполягає на евакуації СООНО і вважає за краще, щоб «блакитні каски» залишались у колишніх югославських республіках і продовжували виконувати свою місію. План виведення при підтриманні бойових частин НАТО розробляється на основі кількох варіантів на крайній випадок. Ці аспекти також буде винесено на порядок денний зустрічі міністрів оборони Північноатлантичного союзу, що відбудеться 14—15 грудня у Брюсселі.

• *Душанбе*

Примирення поки що не передбачається

Четверо осіб, у тому числі троє працівників таджицької міліції, були поранені й госпіталізовані в результаті обстрілу з автоматів і гранатометів службового мікроавтобуса в районі селища Нефтеабад (приблизно у 10—12 кілометрах від Душанбе). За даними МВС, збройний напад вчинили члени опозиційного угруповання Рахмона Сангінова, що діяло протягом тривалого часу в навколишніх селищах.

• *Луанда*

Угоду «охоронятимуть»

Перша група зі складу миротворчого контингенту ООН прибула до південного порту Анголи Лобіті. Головне завдання 27 миротворців з Великобританії — забезпечити виконання підписаних у листопаді минулого року угод між урядом і опозиційним угрупованням УНІТА щодо мирного врегулювання в Анголі.

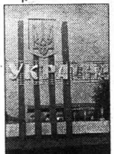
• *Пхеньян*

Навчання можуть загострити ситуацію

КНДР категорично виступила проти намічених на кінець квітня — середину травня спільних американо-південнокорейських маневрів з участю понад 13 тисяч військовослужбовців. В опублікованому коментарі офіційне північнокорейське інформаційне агентство ЦТАК розцінило їх як «серйозну військову провокацію», спрямовану на подальше загострення обстановки на Корейському півострові.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" й зарубіжних інформагентств.

V. Кордон «на око»

На сході й півдні України — найдовший наш державний кордон. Український Донбас межує із трьома областями сусідньої Росії — Воронезькою, Білгородською та Ростовською. Це — по суходолу. Додайте морський кордон по Таганрозькій затоці. Отож, маємо 1100 кілометрів кордону із Російською Федерацією.

У Донецьку створено найбільше із восьми в Україні митне управління — Територіальне південно-східне, діяльність якого охоплює дві прикордонні області — Донецьку та Луганську. Вони мають потужний промисловий потенціал, і тут мешкає понад 8,5 мільйона чоловік.

Управлінню підпорядковані сім митниць, розташованих у містах індустріального регіону (лише одна має досить солідний «союзний» стаж — у портовому Маріуполі). А ще — на самому кордоні — понад 20 пунктів пропуску. Та ще відповідні служби — майже в усіх містах Донбасу.

У митній службі працює понад 1600 чоловік.

Торік донбаські митники в результаті розкриття карних справ «зібрали врожай» на 40 мільярдів карбованців. З'ясувалося, що вони — рекордсмени у виявленні наркотиків. Лише на Амвросіївській митниці торік вилучено понад 640 кілограмів «білої смерті». Та, здається, по-людськи не можна (хоча й існує закон) включати в «контрабандний реєстр», вилучати й перевіряти дідове сало та тітчині овочі.

— До речі, — пояснює начальник управління Ю. Смирнов, — коли я був головою Донецької облдержадміністрації, то ми з моїм колегою із Ростовщини намагалися спростити цю несправедливу систему пропуску людей, тобто наших давніх сусідів. Скажімо, є у тебе відповідна довідка, що виростив на ростовському городі огірки чи помідори, — приїжджай, будь ласка, наприклад, в українське місто Сніжне і торгуй собі на здоров'я. А на виручені гроші купуй або вугілля, або, наприклад, донецький холодильник. Тоді ми були першими. Зараз, бачу, все іде до цього.

А як же нині взаємодіють колеги-митники двох сусідніх держав?

Проблем вистачає. І найголовніша: між двома державами чітко не визначені кордони щодо так званої демаркації. Орієнтуються так: оце нива нашого колгоспу, а поруч — ростовського радгоспу «Зоря комунізму». І визначай собі «на око». А конче потрібні у цій справі нормативні документи! Тож зараз маємо такі приклади, коли відстань між митниками «перегонами» двох сусідніх держав сягає 10—15 кілометрів.

Напевне, ці негаразди й спонукають митників-сусідів до більш узгодженої взаємодії. Торік провели операцію «Заслін-94», у лютому цього року підписано план спільних дій між митниками, СБУ, міліцією та Національною гвардією.

А живеться митникам скрутно. Левову частку «заробленого» вони відраховують у державний бюджет. Скажімо, лише Донецька митниця (а це далеко не все управління) відправила до Києва 495 мільярдів карбованців, отримавши на свій річний розвиток лише 5 з лишком мільярдів. А місцевий бюджетний рахунок митників ніяк не поповнюється, тож і на допомогу облвиконкому «команда» Смирнова розраховувати аж ніяк не може.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецька область.

КВЕБЕК АНАЛОГІЙ НЕ БОЇТЬСЯ

Сказати, що Канаду цього року очікує політична буря, було б перебільшенням, але грозові хмари на обрії все ж спостерігаються. Адже дедалі менше часу залишається до проголошення прем'єр-міністром провінції Квебек Ж. Парізо референдуму, у ході якого її населення має відповісти «так» чи «ні» членству Квебеку в Канаді.

Історія з вимогами відокремлення цієї франкомовної провінції від «решти» Канади, яка розмовляє по-англійськи, почалася давно. Квебек неодноразово заявляв, що федеральні власті його дискримінують, тоді як Оттава вважала прихильників відокремлення «сепаратистами» й «екстремістами». Суперечка могла б затягнутися надовго, якби восени минулого року на парламентських виборах у Квебеку не перемогли прихильники незалежності. Їхній лідер Ж. Парізо визначив дату референдуму — 1995 рік і почав активну кампанію за те, щоб ідея «стала матеріальною силою». У лютому поточного року він заявив журналістам, що у провінції вже створено з цією метою 17 спеціальних комісій, у яких, до речі, беруть участь члени не тільки Квебекської, а й правлячої у Канаді Ліберальної партії, інших політичних угруповань. Їхня мета — «консультування квебекського населення щодо попереднього проекту закону про суверенітет». Для тих, хто звик мислити не високими політичними критеріями, а категоріями більш приземленими, Ж. Парізо на запитання: «Чому Квебек має вийти з Канади?» — відповідає: «Нині у нас існують два уряди (квебекський і федеральний), які намагаються робити ті самі речі, маючи при цьому дві системи установ, два комплекти програм і дві державні служби. Тому дедалі більше людей кажуть: «Чому б нам не вийти з федеральної системи і самим управлятися з нашими власними справами, як це роблять усі нормальні люди?» Це опитування водночас стало відповіддю на запитання: «Ким ви вважаєте себе — канадцем чи квебекцем?» Близько 60 відсотків опитаних відповіли, що перш за все вони вважають себе квебекцями».

Як у самій Канаді, так і у сусідніх США жваво обговорюють й аналізують перспективи ситуації, що може виникнути у разі перемоги ініціаторів референдуму. Звичайно, не бракує політичних прогнозів — від поміркованo-заспокійливих до жахливих сценаріїв «братовбивчої війни» з кривавими наслідками. Сам Ж. Парізо настроєний оптимістично. Розпад СРСР та Югославії не є, на його думку, «перестороґою» для референдуму. Звичайно, заявляє лідер сепаратистів, можна акцентувати увагу на Боснії. Але можна також зауважити, що справи у Словенії йдуть непогано.

Сьогодні у Квебеку воліють не згадувати, що успіх референдуму обов'язково викликав би потребу відповідних переговорів з властями щодо умов відокремлення цієї провінції. Але у конституції Канади немає статті, що передбачає відокремлення будь-якої території. До того ж, якби навіть Оттава на такі переговори і погодилась, ідея розчленування Канади не здобуде підтримки у парламенті країни, де її розвалу не бажають. Отже, Канада зустрінеться з конституційною кризою, результати якої неможливо передбачити.

За політичною й конституційною кризою прийшли б кризи фінансові й економічні, зокрема проблеми розподілу національного боргу і федеральних активів, прибутків від діяльності транснаціональних корпорацій тощо.

Здається, у Квебеку чи то не визнають аналогій взагалі, чи то не поспішають їх лякатися.

Володимир САВЦОВ.

Юрій КУШКО, «Голос України» (з Душанбе)

Ще не Колумбія, але дуже схоже

Існує потенційна небезпека перетворення Центральноазійського регіону, і Таджикистану в тому числі, на крупного постачальника наркотиків на світовому ринку, — заявив директор регіональної програми ООН з боротьби з наркотиками Аркадіуш Майджик на зустрічі з журналістами в Душанбе, де він побував з ознайомчим візитом.

Уже відзначено, за його словами, випадки появи таджицьких наркотиків у країнах Європи. За останні п'ять років, згідно з даними МВС Таджикистану, вдвоє зросла кількість злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотиків, у 49 разів збільшилися площі посівів опійного маку та конопель, і в 46 разів — обсяги контрабанди, виявленої співробітниками міліції. Торік, наприклад, було вилучено з усіляких тайників понад 5 тонн наркотичних речовин, і, на думку експертів, це лише вершина айсберга. В цілому збільшується також нелегальний транзит через Таджикистан і Центральноазійський регіон опіуму та героїну афганського виробництва. Тож слід координувати зусилля міжнародного співтовариства і таджицької влади в боротьбі з поширенням наркотиків. Таке співробітництво вже налагоджується з Узбекистаном і Казахстаном. Кожній з цих країн ООН виділила по 0,5 мільйона доларів на антинаркотичні програми. У випадку з Таджикистаном справа просувається повільно, бо не усунено головну перешкоду — місцеве законодавство не приведено до відповідності з загальноприйнятими світовими нормами. Зокрема, парламент країни поки що не розв'язав питання про приєднання до трьох міжнародних конвенцій щодо контролю за наркотиками.

«За умов економічної руйнації вирощування дурману стало джерелом існування багатьох родин, особливо багатодітних, — повідомив міністр юстиції Таджикистану Шавкат Ісмаїлов. — Можна ухвалити найжорсткіший закон, та поки замість прибуткового наркотичного бізнесу ми не запропонуємо реальну альтернативу цим людям, розраховувати на успіх даремно».

Ось він, Ленін. Дорогий вождь

Пам'ятаєте старий анекдот? Сумний чоловік дивиться вдалечінь. Підходять до нього Злидні та й питають: про що думаєш? «Та оце думаю, де нині добре живеться». «Там добре, де нас нема», — відповідають Злидні. «Та оце ж я й думаю, де вас нема?»

На жаль, цей анекдот знову в моді. Де нині знайдеш дешеве життя? Ось і Москва — дороге місто. І річ не стільки в цінах, скільки в зарплатах. Людей середніх статків стає дедалі менше. Більшість з них біднє, менша частина навпаки — збагачується. Змінюється столиця Росії, змінюються її мешканці. Для кого перли задрібненькі, для кого суп рідненький.

На знімку Валерія ХРИСТОФОРОВА (ІТАР-ТАРС): фотографія на «полароїді» з «вождем» коштує всього п'ятнадцять тисяч рублів.

16-19 мая 1995 г.

NOWEA INTERNATIONAL

фирма «НОВЕА Интернациональ»

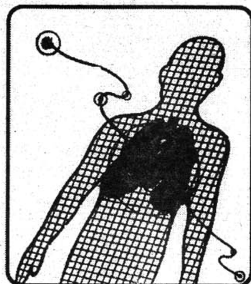
(г. Дюссельдорф, ФРГ)
при содействии
Министерства здравоохранения Украины (INMED'95),
Министерства экономики Украины (CONSIMEX'95),
совместно с
Национальным выставочным центром (CONSIMEX'95)

проводит в г. Киеве

Международные Специализированные Выставки

INMED'95

ИНМЕД-95

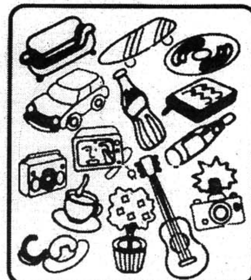
совместно с IFS GmbH, Norderstedt

Оборудование для больниц и поликлиник

Дворец Спорта,
Спортивная площадь, 1.

CONSIMEX'95

КОНСИМЕКС-95

Товары народного потребления
экспорт-импорт

Национальный выставочный центр,
пав. 9, пр. Глушкова, 1.

Приглашаем специалистов
Дополнительная информация:
Представительство NOWEA International
Украина, 252054, Киев, ул. Богдана Хмельницкого, 55.
Тел. (044) 219-13-13. Факс (044) 219-13-14.
Глава Представительства — Яблочкова Ирина Михайловна

---

1 Травня
1995 рік

музичне телевізійне шоу
Україна · Весна · Славутич
1 травня 1995 року місто Славутич Концертний майданчик початок о 20.00 ВХІД ВІЛЬНИЙ

Беруть участь
ПАТРІСІЯ КААС
ВАЛЕРІЙ ЛЕОНТЬЄВ
ТАЇСІЯ ПОВАЛІЙ
ІРИНА ОТІЄВА та ТРІО 240 ТОНН
ОЛЕКСАНДР ПОНОМАРЬОВ
ІРИНА ШИНКАРУК

гурти:
ДОКТОР ВАТСОН
МОРАЛЬНИЙ КОДЕКС
ТАБУЛА РАСА
БРАТИ БЛЮЗУ

Театр моди БУХТІНІКА
Модерн-балет АКВЕРІАС

ОРГАНІЗАТОРИ:
ВО ЧАЕС

СПІВОРГАНІЗАТОР:
EAST WEST

ЗАПАСНЫЕ ЧАСТИ

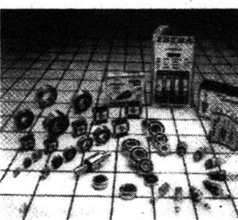
СТЕКЛА ВСЕХ ВИДОВ

Более 2000 наименований запасных частей к автомобилям УАЗ, ИЖ, ЗИЛ, ГАЗ, Москвич

Газовые амортизаторы фирмы "Citroen" для автомобилей "Москвич-2141", которые гарантируют 100.000 км. пробега.

Карбюраторы и стартеры оптовыми партиями.

Свечи автомобильные «ISKRA SUPER»

Стекла к автомобилям ЗИЛ-4332 ВАЗ 2101, 2121, 2108 ГАЗ 24, 3307 Москвич 2141 ИЖ 2126 РАФ УАЗ 452, 469 ПАЗ 3205.

Стекла бокового и заднего остекления

Стекла задние электрообогреваемые

От зеркала до двигателя со склада в Киеве!!!

тел. 8-044-264-74-70, тел/факс 264-95-39 561-44-83

Концерн «УКРПРОМИНВЕСТ»
реализует со складов в г.Киеве:

- ПЕРЕЦ ЧЕРНЫЙ ГОРОШЕК,
- ДУШИСТЫЙ ПЕРЕЦ,
- ГВОЗДИКУ,
- МУСКАТНЫЙ ОРЕХ,
- КОРИЦУ,
- КАРДАМОН.

тел.: (044) 264-87-19

ВНИМАНИЕ

Уникальная возможность приобрести недвижимость в Испании на побережье Средиземного моря в городе Бенидорм.
Стоимость бунгало - от $35.000, вилл от $60.000.
Возможна покупка в кредит.
Оформляем вид на жительство.
Туристические поездки и отдых в Испании.
Тел.: (095) 325-96-01, Факс: (095) 325-24-04.

Купим

сахар,
подсолнечное масло.

Возможен бартер на автотехнику МАЗ, тракторы МТЗ, двигатели ММЗ.
Тел.: (0172) 96-12-78, 96-12-89, 68-73-70, 68-74-44.
Тел./факс: (0172) 68-74-45, 64-92-57.

СИДЯТЬ ТІ, ПО КОМУ В'ЯЗНИЦІ ПЛАЧУТЬ

***ТАК ВІДПОВІВ** на моє здивування з приводу незначної кількості помилуваних торік злочинців заступник голови Комісії при Президенті України у питаннях помилування Петро Андрейченко. Він погодився відповісти на запитання нашого кореспондента і розповісти про роботу Комісії.*

— Петре Олександровичу, коли, ким і для чого створено цей орган?

— Комісія утворена Указом Президента України на період його повноважень. Вона є дорадчим органом Президента, який має конституційне право здійснювати помилування осіб, засуджених судами України.

На останній фразі я зробив особливий наголос, оскільки президентське помилування не стосується громадян України, засуджених судами інших держав. Цього часто не знають ті, хто звертається до нас з клопотаннями про помилування.

І ще на два запитання хотів би звернути увагу.

До нас часто засуджені, їхні родичі, народні депутати й інші особи надсилають скарги про безпідставність засудження або необгрунтованість тих чи інших положень вироку суду. Проте ці питання відносяться до компетенції вищестоящих судів. Тільки вони вправі зробити висновок про правильність засудження і змінити чи скасувати вирок суду.

До компетенції Комісії віднесено попередній розгляд клопотань про помилування і внесення по них пропозицій Президенту. Комісія дає запит про необхідні матеріали для розгляду клопотання у відповідних державних і громадських органів, а також враховує їхню думку про доцільність застосування помилування.

— Які критерії закладені в основу діяльності Комісії? Як визначитися, кого можна помилувати, а кого ні?

— При розгляді клопотань засуджених беруться до уваги: характер і ступінь суспільної небезпечності вчиненого злочину, особа засудженого, його поведінка, ставлення до праці перед тим, як було вчинено злочин та після засудження, строк відбування покарання, покриття шкоди та інші обставини. Враховується також думка адміністрації виправно-трудової установи, спостережних комісій, громадських організацій, трудових колективів, а також висновки правоохоронних органів.

Помилуваними можуть бути далеко не всі засуджені. Приміром, особливо небезпечні рецидивісти, а також особи, до яких раніше було застосовано амністію чи помилування, або відстрочку виконання вироку, якщо вони до погашення або зняття судимості знову вчинили умисний злочин, як правило, не підлягають помилуванню. Не застосовується помилування також до засуджених за особливо тяжкі злочини та до тих, які не стали на шлях виправлення і відбули незначну частину призначеного судом покарання. Та й щодо інших засуджених, я про це вже казав, помилування може бути застосоване лише тоді, коли є особливі обставини для прояву такого гуманного акту.

— Які бувають види помилування?

— Залежно від міри покарання помилування буває різним. Приміром, заміна смертної кари позбавленням волі на тривалий термін; повне або часткове звільнення від відбування як основного, так і додаткового покарання; заміна покарання або його невідбутої частини на більш м'яке; зняття судимості.

— Який порядок подачі та проходження клопотання про помилування?

— Помилування застосовується, як правило, за особистим клопотанням засудженого. Можуть звертатись з таким проханням і його родичі. Клопотання розглядається лише після набуття вироком законної сили.

Щодо засуджених до смертної кари, то питання про їх помилування розглядається навіть у випадках, коли вони не бажають просити помилування. Виконання вироку зупиняється до розгляду матеріалів про помилування.

— Напевне, саме клопотання про заміну смертної кари покладає найбільшу відповідальність на членів Комісії?

— Коли йдеться про людське життя, навіть якщо то життя злочинця, це надто відповідально.

Кримінальні справи, по яких застосовується смертна кара, розглядаються в обласних судах найбільш кваліфікованими суддями. Потім обгрунтованість засудження перевіряється Верховним Судом. Практично вже на стадії розгляду кримінальної справи у Верховному Суді виключаються помилки.

Після того, як засуджений подав клопотання про помилування ще перед винесенням його на розгляд нашої Комісії, справа надсилається до Верховного Суду і Генеральної прокуратури, які протягом місяця подають свої висновки про доцільність помилування. Далі йде детальний розгляд матеріалів у Комісії і президентський Указ про помилування чи відхилення клопотання.

— Мені відомо, що чисельність помилуваних невелика і, зокрема, всього три смертних вироки, по яких торік було замінено розстріл на 20 років позбавлення волі.

— Чисельність помилуваних у минулому році і справді досить мала, всього 0,7 відсотка, тобто 1 із 150 засуджених, які звернулись з клопотаннями. Але справа в тому, що нині у в'язницях сидять не самогонники, спекулянти і дрібні крадії, а в переважній більшості закоренілі злочинці та засуджені за тяжкі злочини. Крім того, торік була амністія, за якою звільнено з колоній більшість тих, кого можна було помилувати. Хоча кількість клопотань про помилування, які надходять щороку, не зменшується.

Хочу ще раз підкреслити, що дострокове звільнення з колоній у переважній більшості має відбуватись не шляхом помилування, а судами із застосуванням відповідних норм кримінального законодавства, які передбачають настання для цього певних умов, — відбуття значного терміну покарання, зразкову поведінку і чесне ставлення до праці.

Отож, були б охочі виправлятися, а бажання це — не залишиться непоміченим.

Бесіду вела Лариса ДАЦЮК.

Новинка

СПОЧАТКУ БУЛО «СЛОВО»

***НА СТРОКАТОМУ** інформаційному полі України поміж демократичних, консервативних і ніяких, державницьких і анти-, центральних і провінційних, товстих і тонких, фахових і не надто з'явилося нове видання — газета «Січеславський край». Мама й тато новонародженого — дніпропетровська «Просвіта» й письменник Володимир Заремба. Дитя перебуває в динаміці й набирає вагу: нинішні чотири полоси двічі на місяць — не межа. Найближчим часом читачам обіцяно вісім полос щотижня.*

Названо новонародженого на честь діда-прадіда. «Січеслав назва Катеринослава (Дніпропетровська) у 1918 р.» — читаємо в Українській загальній енциклопедії 1931 року. Видання й за буквою назви, й за духом змісту обстоює повернення місту цієї гарної назви. Добропорядний обиватель і більшість у політичних колах, щоправда, обмежуються тим, що замість неоковирного «Дні-про-пе-тровськ» кажуть просто «Днепр». Друга народно-офіційна назва. Нічого дивного, що в місті Днепрі редакція «Січеславського краю» поки що в меншості.

Виходить видання на благодійні кошти, редакція працює на громадських засадах. Це дивовижним чином не позначилося на якості автури. Тут друкуються В.Яворівський, П.Мовчан, П.Осадчук, М.Швайко, Ю.Бадзьо, М.Поровський та інші, не менш популярні політики, вчені й літератори. Залишається почекати, коли поліграфічне обличчя газети відповідатиме рівню кращих політологічних та історичних розвідок, що надруковані на її сторінках. Кошторис не від доброго життя орієнтований на «громадські засади», таких речей не гарантує. Але щоб не вийшло за класиком: «Узок круг этих людей...» — суто спеціалізоване видання, на любителя.

Очолює газету письменник Володимир Заремба — відомий дніпропетровський, сказати б, дисидент зі стажем. Людина в політичних баталіях загартована. Першою газетою, яку видавав пан Заремба, було рукописне «Слово» Вона побачила світ ще до першого путчу, була метрів зо два завдовжки, вивішувалася в центрі міста й збирала навколо себе Гайд-парк. Опоненти «Слова» повадилися вночі його зривати, аж поки автори не зачинили його під товстим склом на великий замок. Опозиція, змінивши тактику, залила вітрину клеєм, і вранці редакційний колектив зрозумів, як важко цей клей зішкрябати. Так і жили: з ранку до обіду редакція зішкрябувала клей, а читачі терпляче чекали, з обіду до вечора місто Днепр читало, а вночі «добрі люди» знову заливали вітрину клеєм. Змістовно жили.

Кажуть, не було жодного дніпропетровця, який тієї газети не читав, і жодного місцевого офіціозу, який би на своїх сторінках не полив її клеєм. Популярність авторів газети вже виходила за межі області. Коли Володимир Заремба став керівником облуправління культури, його популярність сягнула й за межі України: московська преса писала про нього «Націоналіст при владі». Відгукнулася навіть омська преса. Що омській пресі була Гекуба?..

Як було сказано на презентації нової газети в Києві в «Просвіті», Володимир Заремба належить до людей, які допомагають розбудові України в Україні й заважають розбудові Росії в Україні. У якій цивілізованій державі в письменника кинули б за це камінь?

Перші відгуки на «Січеславський край» вже надійшли — з Чикаго, Москви, Чити, Мурманська. Озвалися бібліотеки Києва, Львова, Одеси, Харкова. Газета намагається відкривати невідомі сторінки. У перших числах йдеться про дилему «Революція чи безпека Вітчизни», принципи діяльності УНА-УНСО, феномен бійців УПА, невідоме повстання 1954 року в «Степлагові», Шевченківські дні, про Січеслав, не схожий на Днепр, друкують вірші.

Чим більше видань, тим більше хороших видань. Елементарний закон арифметики. Залишається побажати новій газеті успіху.

Людмила МИКИТЮК.

Анонс

Горнись до мене, мовенятко, Мово...

І справді дивовижний цей чоловік: має ізраїльське громадянство, живе у Німеччині, а поезії, есе, статті пише українською мовою. Мойсей Фішбейн, по суті, чи не єдиний поет єврейського походження, який поза теренами України працює для розвою сучасної української поезії. Звідки ота глибока, незрадлива любов до поскрибованого, упосліджeного ще донедавна українського слова. Мабуть, передусім від матері, яка працювала вчителькою української мови, від його доброго навчителя і порадника Миколи Платоновича Бажана, талант і людяність якого назавжди полонили молодого поета. «Горнись до мене, мовенятко, Мово, Неторкана, гвалтована, свята», — напише згодом поет, освідчившись у великій любові до рідної мови, від якої, на превеликий жаль і сором, відмовлялися ті, хто мав би її шанувати і підтримувати насамперед — молоді чиновники з державних кабінетів і вчорашні селянські діти з робітничих гуртожитків.

«У Мойсея—іудея добра завжди є ідеал», — любить жартувати поет у гурті своїх давніх знайомих. Отож немає сумніву, що з неординарними думками, з новими поезіями вийде він до людей і сьогодні на своєму творчому вечорі в «Українському домі».

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Спорт

У Кубка свої прихильності

1/4 фіналу розиграшу Кубка країни з футболу. Повторні матчі.

Нива (Вінниця) — Чорноморець. 1:0 (перший матч — 0:3). Голоколосов, 71. **Шахтар(Донецьк) — Нива (Тернопіль). 2:0 (0:1).** 1:0 Петров, 38, з пенальті, 2:0 Осташов, 75. **Дніпро (Дніпропетровськ) — Темп. 1:0 (0:0).** Паляниця, 49. **Таврія — Динамо (Київ). 2:1 (1:0).** 1:0 Опарін, 3, 2:0 Головко, 69, 2:1 Ребров, 87

Після вдало проведеного матчу чемпіонату проти «Карпат» очікувалося, що київське «Динамо» постарається надолужити програне і в кубковому турнірі. Нагадаю, що тиждень тому в першій чвертьфінальній зустрічі проти кримчан на Республіканському стадіоні чемпіон несподівано програв — 0:1. І вже через кілька днів біля його керма замість Володимира Онищенка став Микола Павлов.

Але у цього призу, як то кажуть, свої прихильності. І в Сімферополі позавчора гра гостям явно не вдалася. Вони не знайшли ефективної зброї проти «Таврії», гравці якої перебували на високому емоційному піднесенні. І не більше, бо особливою змістовністю дії обох команд, на жаль, не відзначалися.

Безумовно, кияни прибули на матч-відповідь з надією на реванш. Однак їх настрій зіпсував швидкий гол, що його Опарін забив після розиграшу штрафного. До речі, і другий м'яч у воротах Ковтуна побував після розиграшу стандартної ситуації. Головко вистрибнув вище за всіх і головою пробив влучно.

Гол престижу Реброва був малою втіхою для гостей, які зійшли з кубкової дистанції.

За традицією напружено і навіть нервово проходив поєдинок між «Шахтарем» і тернопільською «Нивою». На 35-й хвилині за фол останньої на червону картку перед собою побачив воротар гостей Кураєв. Але і донечани догравали матч у неповному складі: на 58-й хвилині їхній півзахисник Орбу стрибнув двома ногами на суперника і змушений був залишити поле.

Перемога вінницької «Ниви» вдома над «Чорноморцем» може лише втішити самолюбство переможців. Адже кубковий шлях продовжать не вони, а одесити, які вдома зіграли результативніше.

Суперник «Чорноморця» у півфіналі — «Шахтар». Інша пара — «Таврія» — «Дніпро». Ці поєдинки гратимуться 8 та 16 травня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

До Австрії — в лисячій шапці

Студентка Одеського педагогічного університету, заслужений майстер спорту Олена Витриченко на черговий європейський турнір гімнасток, який відбудеться наприкінці квітня в Австрії, поїде в ... лисячій шапці.

Її вона виборола, ставши переможницею традиційного міжнародного турніру з художньої гімнастики на приз журналу «Советская женщина», що одночасно був і відбірковим до фіналу розиграшу Кубка Європи. Олена стала недосяжною для 80 гімнасток з 35 країн. Будемо сподіватися, що удача не полишить її і на змаганнях в Австрії, які мають стати ще одним кроком до фіналу Кубка Європи.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 529471.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311073.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.